

Sygn. akt IV U 1614/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 kwietnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Dorota Radaszkiewicz
Protokolant:	st. sekr. sądowy Irena Prokopczuk

po rozpoznaniu w dniu 13 kwietnia 2017 r. w Olsztynie

sprawy A. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania A. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 5 października 2016 r. nr I- (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje wnioskodawczyni A. M. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od 1 października 2016 r. do 30 września 2018 r.

SSO Dorota Radaszkiewicz

Sygn. akt: IV U 1614/16

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. decyzją z dnia 5 października 2016 r., znak: I – (...) odmówił A. M. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres, to jest po dniu 30 września 2016 r.

Od powyższej decyzji ubezpieczona złożyła odwołanie, wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do wnioskowanego świadczenia. W uzasadnieniu nie zgodziła się z oceną swojego stanu zdrowia dokonaną przez organ rentowy i wniosła o powołanie biegłego lekarza psychiatry na tę okoliczność. Wskazała, że nadal odczuwa niedowład lewej ręki i lewej nogi. Ponadto, napady padaczki utrudniają jej codzienne funkcjonowanie. Wyjaśniła, że z powodu częstych epilepsji, nie mogła należycie wykonywać obowiązków służbowych i dlatego zrezygnowała z pracy. Dodała, że leczy się w poradni zdrowia psychicznego. W załączeniu przedłożyła dokumentację medyczną, kopie dokumentów z ZUS oraz świadectwo pracy (k –4-16 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu swego stanowiska wywodził, że wprawdzie orzeczeniem lekarza orzecznika uznano ubezpieczoną za częściowo niezdolną do pracy, okresowo do dnia 30 września 2016 r., to jednak na skutek zarzutu wadliwości, komisja lekarska organu rentowego orzekła, iż wnioskodawczyni nie jest niezdolna do pracy. W konsekwencji świadczenie rentowe na dalszy okres nie przysługuje, a odwołanie ubezpieczonej nie może zostać uwzględnione.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Wnioskodawczyni A. M., ur. dnia (...), do dnia 30 września 2016 r. była uprawniona do okresowej renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na podstawie wyroku Sądu Okręgowego w Olsztynie IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 20 czerwca 2015 r., sygn. akt IV U 7593/14. W postępowaniu tym Sąd oparł ocenę stanu zdrowia wnioskodawczyni o wnioski z opinii powołanych w sprawie biegłych lekarzy z zakresu kardiologii i neurologii, którzy jednomyślnie zaopiniowali, że napady padaczki oraz pourazowy niedowład połowiczy lewostronny, czynią A. M. częściowo niezdolną do pracy.

Wniosek o przedłużenie prawa do tego świadczenia odwołująca złożyła w dniu 12 sierpnia 2016 r. Po poddaniu się procedurze orzeczniczo-lekarskiej przed organem rentowym, lekarz orzecznik ZUS orzeczeniem z dnia 8 września 2016 r. uznał, że odwołująca jest częściowo niezdolna do pracy na okres dalszych 4 lat.

Wobec zgłoszenia zarzutu wadliwości powyższego orzeczenia w trybie art. 14 ust. 2 d ustawy o emerytach i rentach z FUS, komisja lekarska orzeczeniem z dnia 30 września 2016 r. po przeprowadzeniu badania skarżącej (w tym opinii specjalistycznej lekarza konsultanta ZUS z zakresu neurologii), po stwierdzeniu: padaczki pourazowej, niewielkiego stopnia niedowładu połowiczego lewostronnego, przebytego urazu czaszkowo-mózgowego (2007 r.) leczonego zachowawczo, przebytego wszczepienia stymulatora serca z powodu choroby węzła zatokowego oraz organicznych zaburzeń nastroju, oceniła, że A. M. nie jest niezdolna do pracy. Biorąc powyższe za podstawę, Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. w dniu 5 października 2016 r. wydał zaskarżoną decyzję.

W ostatnim okresie aktywności zawodowej odwołująca, posiadająca wykształcenie zasadnicze zawodowe w zawodzie krawcowej, wykonywała zatrudnienie na stanowisku kontrolera strefy parkowania.

Skarżąca korzystała przede wszystkim z konsultacji lekarskiej lekarzy specjalistów z zakresu : chorób wewnętrznych, kardiologii, neurochirurgii, laryngologii, neurologii, ortopedii i psychiatrii.

(dowód: plik II -III akt orzeczniczo-lekarskich ZUS.)

Okolicznością istotną dla rozstrzygnięcia sprawy była ocena stanu zdrowia odwołującej i ustalenie, czy jest osobą niezdolną do pracy nadal po dniu 30 września 2016 r.

Wymagało to wiadomości specjalnych. W celu wyjaśnienia stanu zdrowia wnioskodawczyni i ustalenia podstawy faktycznej rozstrzygnięcia Sąd Okręgowy zgromadził dokumentację medyczną skarżącej i przeprowadził dowód z opinii biegłych sądowych z dziedziny: neurologii, kardiologii, psychologii i psychiatrii – specjalistów z zakresu dolegliwości, które zgłaszała ubezpieczona oraz wskazanych w zaświadczeniach o jej stanie zdrowia.

Powołany biegły psycholog w opinii z dnia 12 grudnia 2016 r., po stwierdzeniu u skarżącej: wtórnej deterioracji funkcji intelektualnych do poziomu poniżej przeciętnej na skutek pourazowych zmian w CUN z 2007 r., osłabienia funkcji poznawczych na tle zmian w CUN (potwierdzenie hipotezy) oraz organicznych zaburzeń nastroju, ocenił, że ze względów psychologicznych nie jest ona niezdolna do pracy. W uzasadnieniu stanowiska wskazał, że wymienione dysfunkcje nie są nasilone w stopniu ograniczającym zdolność odwołującej do zarobkowania zgodnie posiadanymi kwalifikacjami.

(dowód: opinia biegłego psychologa - k- 27 akt sprawy.)

Biegły lekarz psychiatra, biorąc pod uwagę ustalenia i wnioski biegłego psychologa, po stwierdzeniu u badanej organicznych zaburzeń nastroju, w opinii z dnia 12 grudnia 2016 r., orzekł, że A. M. jest zdolna do pracy po dniu 30 września 2016 r. z punktu widzenia stanu zdrowia psychicznego. Biegły argumentował, że występujące u skarżącej wymienione zaburzenia objawiające się przygnębieniem, zubożeniem, czy spadkiem aktywności psychoruchowej nie powodują niezdolności do pracy. Natomiast zgłaszane lęki przed ewentualnym wystąpieniem napadu padaczkowego – nie wywołują zakłóceń w funkcjonowaniu społecznym.

(dowód: opinia biegłego psychiatry - k- 29-30 akt sprawy.)

Zespół biegłych lekarzy sądowych z zakresu kardiologii i neurologii w opinii z dnia 17 lutego 2017 r., po stwierdzeniu u skarżącej :

- 1) stanu po wszczęciu stymulatora AAR serca z powodu zespołu chorego węzła zatokowego,
 - 2) padaczki pourazowej lekoopornej,
 - 3) niedowładu połowiczego lewostronnego niewielkiego stopnia po przebytych urazie czaszkowo-mózgowym,
- zaopiniował, że A. M. jest nadal po dniu 30 września 2016 r. częściowo niezdolna do pracy do 30 września 2018 r.

W ocenie biegłych stan zdrowia skarżącej nie uległ poprawie, a podstawa takich wniosków w tym zakresie jest identyczna jak uzasadnienie poprzedniej opinii sądu lekarskiej z 2014 r., która wówczas przesądziła o przyznaniu wnioskodawczyni przez Sąd Okręgowy w Olsztynie w sprawie IV U 7593/14 świadczenia rentowego. Biegli podkreślili, że schorzeniem powodującym u odwołującej niezdolność do pracy jest padaczka oraz pourazowy, połowiczny niedowład lewostronny. Zwrócili uwagę, że opiniowana od 2003 r. ma napady częściowo złożone o nietypowej morfologii, co było powodem wcześniejszych trudności diagnostycznych i kilkuletniego odroczenia rozpoznania choroby. Zaznaczyli, że leczenie przeciwpadaczkowe jest mało skuteczne, a napady mają cechę napadów lekoopornych. Przebyty w 2007 r. upadek z wysokości spowodował stłuczenie płata skroniowego i czołowego oraz masywny krwotok podpajęczynówkowy. Pozostałością po urazie jest spastyczny niedowład połowiczny lewostronny, wywołujący upośledzenie precyzyjnych ruchów lewej ręki, a także osłabienie lewych kończyn, które narasta w miarę wykonywania ruchów, zwłaszcza z obciążeniem fizycznym. Z kolei pourazowe uszkodzenie mózgu, może nasilać napady padaczkowe. Odwołująca jest więc nadal po dniu 30 września 2016 r. częściowo niezdolna do pracy, a proponowana okresowość świadczenia do 30 września 2018 r. wynika z możliwości optymalizacji leczenia i pełnej kontroli napadów.

(dowód: opinia biegłych neurologa i kardiologa – k – 46-48 akt sprawy.)

Pełnomocnik organu rentowego na rozprawie w dniu 13 kwietnia 2017 r. oświadczył, że nie kwestionuje powyższej opinii lekarzy biegłych.

(stanowisko ZUS – k -59 akt sprawy.)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U.2016.887, ze zm.), renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

- 1) jest niezdolny do pracy,
- 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,

3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b), pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a), pkt 10 lit. a), pkt 11-12, 13 lit. a), pkt 14 lit a) i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, 5 lit. a), pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Przy czym, w myśl art. 12 ust. 1-3 ustawy, niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, to znaczy :

- całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy (ust. 2),
- częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji (ust. 3).

Decydujące znaczenie dla rozważenia zasadności złożonego odwołania miało ustalenie, czy A. M. jest osobą niezdolną do pracy nadal po dniu 30 września 2016 r. Zważywszy, że do rozstrzygnięcia powyższej kwestii potrzebna była wiedza specjalna, Sąd Okręgowy powołał biegłych sądowych z dziedziny: neurologii, kardiologii psychologii i psychiatrii.

Biegli psycholog i psychiatra ocenili, że skarżąca w zakresie stanu zdrowia psychicznego oraz ze względów psychologicznych jest zdolna do pracy.

Dominujący charakter dolegliwości wnioskodawczyni związany był z napadami padaczki, których leczenie farmakologiczne jest mało skuteczne z uwagi na lekooporność, a także z pourazowym niedowładem połowicznym lewostronnym na skutek upadku z wysokości w 2007 r., oraz stanem po wszczepieniu stymulatora serca.

Kluczowe znaczenie w sprawie miała zatem opinia lekarska biegłych sądowych z zakresu neurologii i kardiologii.

Powołany w sprawie zespół tych lekarzy biegłych w opinii z dnia 17 lutego 2017 r. jednoznacznie uznał ubezpieczoną nadal po dniu 30 września 2016 r. za okresowo, częściowo niezdolną do pracy do dnia 30 września 2018 r.

Sąd Okręgowy przyjął wymienioną wyżej opinię lekarzy biegłych za miarodajny dowód w sprawie. Opinia tych biegłych jest rzeczowa, jasna i tworzy spójną oraz logiczną całość dającą pełny obraz stanu zdrowia wnioskodawczyni, a tym samym oceny jej niezdolności do pracy. Powyższa opinia została sformułowana po przeanalizowaniu dokumentacji medycznej znajdującej się w aktach rentowych ZUS oraz dokumentów dołączonych do odwołania. Sporządzający opinię biegli w ocenie Sądu dokonali starannego i wszechstronnego rozpoznania, a wydane orzeczenia należycie uzasadnili. Z punktu widzenia zdiagnozowanych dolegliwości – zwłaszcza natury neurologicznej w postaci napadów padaczkowych i niedowładu połowicznego, odwołująca jednomyślnie została uznana za osobę częściowo niezdolną do pracy po dniu 30 września 2016 r.

W ocenie Sądu Okręgowego wymienione dowody zasługują na uwzględnienie. Autorzy opinii w przekonaniu Sądu legitymują się wysoką wiedzą medyczną, doświadczeniem zawodowym oraz znajomością zasad orzeczniczych. Biegli mieli na uwadze wiek ubezpieczonej, wykształcenie, wykonywaną pracę, wyniki jej badań przeprowadzonych w minionym okresie, dokumentację dotyczącą dotychczasowego leczenia oraz stan zdrowia stwierdzony na podstawie badania przeprowadzonego bezpośrednio przed wydaniem opinii.

Biegli wyraźnie zaznaczyli, że stan zdrowia odwołującej w zakresie schorzeń natury neurologicznej nie uległ poprawie od ostatniego badania sądowno-lekarskiego w 2014 r., który stanowił wówczas podstawę do przyznania świadczenia rentowego do 30 września 2016 r. Jednoznacznie stwierdzili, że spastyczny niedowład połowiczny lewostronny, wywołuje u odwołującej upośledzenie precyzyjnych ruchów lewej ręki, a także osłabienie lewych kończyn, które narasta w miarę wykonywania ruchów, zwłaszcza z obciążeniem fizycznym. Natomiast pourazowe uszkodzenie mózgu, może nasilać napady padaczkowe.

Podkreślenia przy tym wymaga, że organ rentowy nie kwestionował opinii biegłych lekarzy neurologa i kardiologa.

W konsekwencji zatem zaskarżona decyzja podlegała zmianie, gdyż odwołująca spełniła wszystkie przesłanki konieczne do przyznania prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 1 października 2016 r. do 30 września 2018 r., określone przepisem art. 57 ust. 1 w związku z art. 12 ust. 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, skoro nadal po dniu 30 września 2016 r. w opinii lekarza neurologa i kardiologa jest częściowo niezdolna do pracy.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy z mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., orzekł jak w wyroku.

/-/ SSO Dorota Radaszkiewicz